

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi C. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. I ACz (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

C. T. (dalej: skarżący) przesłał za pośrednictwem poczty elektronicznej pismo datowane na 29 maja 2021 r., zatytułowane „Zażalenie, skarga i wnioski”, w którym żądał stwierdzenia rażącej przewlekłości postępowania i bezczynności Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie o sygn. akt I ACz (...) oraz wypłacenia stosownego zadośćuczynienia. Skarżący wniósł również o przyznanie mu adwokata z urzędu. Pismem z 15 grudnia 2021 r. skarżący został wezwany do uzupełnienia braku pisma poprzez jego własnoręczne podpisanie albo ponowne jego nadesłanie z oryginalnym własnoręcznym podpisem - w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi. Skarżący został przy tym pouczone, że wymogu formalnego pisma w postaci własnoręcznego podpisu nie spełnia podpis umieszczony pod treścią pisma, które zostało zeskanowane i przesłane pocztą elektroniczną. Skarżący nie uzupełnił powyższego braku formalnego w wyznaczonym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na odrzucenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 1-2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga taka powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (określonym w przepisie art. 126 § 1 k.p.c.), a nadto powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. W niniejszej sprawie pismo skarżącego nie spełnia powyższych warunków. Skarżący nie uzupełnił w terminie braku formalnego w postaci własnoręcznego podpisania skargi lub ponownego jej nadesłania z oryginalnym własnoręcznym podpisem, przez co nie dopełnił stawianego pismu procesowemu wymogu jego podpisania (art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.). Niezależnie od tego skarżący nie przedstawił również żadnego uzasadnienia, które świadczyłoby o tym, że skarżone przez niego postępowanie objęte było przewlekłością.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowym stało się rozpoznawanie zgłoszonego w niej wniosku o ustanowienie dla skarżącego pełnomocnika z urzędu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji.

